

Daar sitten se in de eerste Rieg in d' Kark*, veerunfievig (54)

Wichter un Jungse - hör Mamas hebben hör mooimaakt*. Enkelte

hollen sük an hör Schooltüüt fast. Dör bunte Fensters luren

Sünnenstrahlen, se danzen in de blonde Locken van Antje, tinkeln* in

dat rode Haar van Tobias un nüsseln sük fast* in Tomkes Dutt. För 't

eerst Maal bün ik Oma van en Schoolkind un kiek van d' Örgelböhn*

andaal. Faken mutten de Lüttjen sük umdrehen, sük versekern of

Mama un Papa daar noch sitten un of Tant Jule un Unkel Frido hör ok

sehn.

En spannend Verwachten liggt in de Lucht* un Fragen as: Of de Mester

woll leev is, - of he mi ok lieden mag, wenn ik nich alls weet, sweven,

sünner Woorden, dör de Ruum. „Nicht für das Leben, für PISA lernen

wir“, brummde Dirk Prahm mi güstern to. He vertellde, wo faken he

wat van sien Mester up de Jack kregen* harr. „Dat sallst du ok woll

verdeent hatt hebben“, antwoordde ik sünner to overleggen. De

Mesterske, de hier of un an dör de Riegen van hör neje ABC-Schützen

geiht, de sall hör woll nix up de Jack geven. Se hett en Smüüstern* in

hör Ogen un um d' Mund. Denn kummt de Pastoor in 'n swarten Talar.

He hett en blied* Gesicht. An sien Sied sien junge Froom in en

Fierdagskleed. De Pastoor hett good Woorden för de Lüttjen un Groten. As sungen worden sall, wiest de junge Froo, wo man mitmaken kann, dat heel* düdelk* word: Gottes Leevde is so wunnerbaar – so groot – so hoog – so wied, un de Kinner recken hör lüttje Hannen so hoog un so wied, as wenn se dat heel Weltall umfaten willen. Mit en Gebedd un en Segen geiht de Andacht to Enn. In buten worden Biller maakt. Denn geiht 't up de eerste Gang na de School. Vör mi löppt Tomke mit hör Ollen*. Du leve Tied, wo faken bün ik as Kind disse Weg ok al gahn, nett as mien Dochter, mien Moder un Vader, mien Oma un Opa un as mien Urgrootvader. As in en Film komen mi Biller vör d' Ogen. Ik föhl mi inbunnen in de Kring van all uns Vörollern* un all de Kinner. Moje un nare* Tieden komen mi in d' Sinn un ik denk, denk un ik hoop – so hoog – so deep – so wied ... un bün blied.

Vokabels:

Kark = Kirche

Wichter un Jungse = Mädchen und Jungen

mooimaakt v. mooimaken = hübsch machen

tinkeln = glitzern

nüsseln sük fast = einnisten

Örgelböhn = Kirchenempore

Verwachten = Erwartung

Lucht = Luft

up de Jack kregen v. de Jack vullkriegen = Prügel kriegen

Smüüstern = Schmunzeln

bied = vergnügt, erfreut

heel düdelk = ganz oder sehr deutlich

Ollen = Eltern

Vörollern = Vorväter

nare v. naar = armselige

Zum Nachschlagen weiterer Vokabeln empfehlen wir das Plattdeutsch-Hochdeutsche Online-Wörterbuch der Ostfriesischen Landschaft:

www.platt-wb.de

